

їх джерела. Ресурсний потенціал з точки зору ФП як суб'єкта фармацевтичного ринку є важливим чинником, який впливає на ефективність фінансово-господарської діяльності, підвищення конкурентоспроможності ФП. Управління ФП ґрунтується на узагальненій оцінці можливостей для забезпечення функціонування та стратегічного розвитку. Таку оцінку можна визначити інтегруючим поняттям «потенціал ФП». Як узагальнююче поняття, потенціал означає засоби, запаси і джерела, які є у наявності і можуть бути мобілізовані для досягнення певної цілі, вирішення будь-якої задачі, а також можливості окремої людини, суспільства, держави в будь-якій галузі.

ПЕРЕВАГИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДУ ДО УПРАВЛІННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНОЮ КОМПАНІЄЮ

Мішук І. А.

Науковий керівник: Лісна А. Г.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ingamishuk12@gmail.com

Вступ. Компанія являє собою систему, усередині якої відбувається безліч взаємозв'язаних процесів, які своїм функціонуванням визначають стан усієї організаційної системи. Процесний підхід – це розгляд всієї діяльності компанії як сукупності взаємодіючих процесів, що протікають усередині організаційної структури компанії і реалізують мету його існування. Світовий досвід показує, що динамічний розвиток фармацевтичного ринку, постійні зміни в зовнішньому середовищі та зростання конкуренції зумовлюють необхідність пошуку нових інструментів і методів управління фармацевтичними компаніями (ФК). Саме тому функціонування ФК відзначається необхідністю застосування процесного підходу до управління ними.

Мета дослідження. Метою даного дослідження є виявлення переваг використання процесного управління у ФК.

Матеріали та методи. У даному дослідженні було використано методи: якісного аналізу і синтезу; порівняльного аналізу та абстрактно-логічний.

Результати дослідження. Сучасне зовнішнє середовище ФК характеризується надзвичайно високим рівнем складності, мінливості та невизначеності. В таких умовах головним завданням ФК стає швидке реагування на зміни і впровадження відповідних заходів в організації і здійсненні підприємницької діяльності. Аналіз фармацевтичного ринку і потреб споживачів, дослідження змін в їх потребах та поведінці стали основними, стратегічно важливими процесами ФК, що визначають усю подальшу її діяльність щодо створення лікарського засобу (ЛЗ), його виробництва, доведення до споживача й одержання прибутку.

Адекватне оперативне реагування на швидкоплинні зміни та зростаючу мінливість бізнес-середовища визначається організаційною побудовою системи управління ФК. Більшість ФК сьогодні побудовано за функціональним принципом та рівнями ієрархії. Такий підхід був закладений Ф. Тейлором і його розвиток протягом останнього століття призвів до поширення функціональних організаційних структур управління компаніями. Широке застосування функціональних структур управління, тим не менш створює значні ускладнення

в здійсненні ефективного управління. Функціональні підрозділи ФК є відносно відособленими, не завжди системно розуміють процеси функціонування усієї організації і не зацікавлені в тому, що їх безпосередньо не стосується. Комунікації між різними функціональними підрозділами часто значною мірою гальмуються через надмірну схильність до бюрократичних правил передачі повідомлення нагору по рівнях ієрархії.

В умовах сучасного мінливого оточуючого середовища ФК більш дієвим слід вважати застосування процесного принципу організації управління компаніями. На сьогоднішній день процесний підхід є найбільш прогресивним, і може широко застосовуватися у фармацевтичній галузі.

Процесний підхід до управління сьогодні один з небагатьох способів для ФК залишатися конкурентоспроможним. Даний підхід примушує керівників різних рівнів звернути увагу на взаємодію учасників процесів, оскільки через їх невизначеність відбуваються найбільші втрати інформації і часу, що безпосередньо ведуть до економічних втрат.

В сучасних умовах використання процесного підходу пов'язане із певними труднощами, зумовленими рядом причин:

1. Суцільна невідповідність процесного підходу діючим лінійно-функціональним організаційним структурам управління, в яких діяльність диференційована і не націлена на кінцевий результат.

2. Відсутність підготованих до роботи в нових умовах складу керівників. Багато з них є фахівцями високої кваліфікації, але дуже вузької спеціалізації. Отже, вони не готові до керівництва інтегрованими управлінськими структурами.

3. Психологічна неготовність керівників і фахівців до подолання труднощів, пов'язаних з освоєнням процесного підходу.

Процесний підхід до організації і управління дозволяє також ФК отримати наступні переваги:

- оптимізувати (удосконалити) організаційну структуру ФК;
- оптимізувати процедури прийняття управлінських рішень;
- досягти неперервності управління на стику окремих процесів в межах єдиної системи ФК;
- досягти утвердження соціальної відповідальності та зміну підходів до мотивації персоналу;
- досягти заохочення ділової ініціативи та активності працівників ФК;
- мінімізувати витрати ресурсів та часу на виконання операцій у ФК;
- досягти орієнтованості персоналу на якісний результат;
- підвищити рівень якості кінцевого продукту та задоволення потреб споживача;
- сприяти зростанню адаптивності до змін та урахування динамічного характеру розвитку ФК;
- сприяти зростанню ефективності та результативності діяльності ФК;
- забезпечувати конкурентні позиції на ринку тощо.

Процесний підхід в управлінні в якості основного об'єкта управління виділяє бізнес-процес, що наскрізно проходить через усі рівні ФК і відповідає за будь-яку певну дію від початку і до кінця. Взаємозв'язки всередині ФК базуються не на виокремленні певних підрозділів, що виконують визначені функції, а на виокремленні наскрізних процесів, які

визначаються цілями і задачами діяльності ФК. Процесний підхід орієнтований, у першу чергу, не на організаційну структуру ФК, а на бізнес-процеси, кінцевими цілями виконання яких, є створення ЛЗ, що представляють цінність для споживачів.

Висновки. Отже, в сучасних умовах управління є ряд причин, які пояснюють необхідність переходу до процесно-орієнтованої моделі управління. Потреба в регулюванні великої кількості різнорідних дій та процесів, що відбуваються у ФК, приводить до підвищення ролі процесного підходу.

РОЗРОБКА КОМПЛЕКСНОЇ ПРОГРАМИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ В КОМПАНІЇ З ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТОВАРІВ

Накотенко О. С.

Науковий керівник: Зборовська Т. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

lubchicholexiy05081998@gmail.com

Вступ. У сфері транспорту в Україні останніми роками була проведена необхідна модернізація інфраструктури, що дозволило задовольнити зростаючий попит на пасажирські і вантажні перевезення і створити певний заділ для подальшого розвитку. Україна має в своєму розпорядженні всі сучасні види транспорту, розміщення і структура її транспортних комунікацій в цілому відповідають внутрішнім і зовнішнім транспортно-економічним зв'язкам країни, але потребують вдосконалення.

Транспортно-експедиторська діяльність здійснюється суб'єктами господарювання різних форм власності, які для виконання доручень клієнтів чи відповідно до технологій роботи можуть мати: склади, різні види транспортних засобів, контейнери, виробничі приміщення тощо.

Транспортно-експедиторську діяльність можуть здійснювати як спеціалізовані підприємства (організації), так і інші суб'єкти господарювання.

Основним завданням державного регулювання транспортно-експедиторської діяльності є захист економічних інтересів України, подальше становлення, розвиток та формування ринку транспортно-експедиторських послуг.

Кабінет Міністрів України організовує і забезпечує проведення державної політики та державний контроль у сфері транспортно-експедиторської діяльності, спрямовує і координує роботу органів виконавчої влади, які здійснюють державне регулювання в цій сфері діяльності.

Управління якістю є ключовою функцією управління будь-якої організації, основним засобом досягнення і підтримання його конкурентоспроможності. Отже, якість – це, насамперед, почуття задоволення клієнта від обслуговування, а якісні послуги з перевезення – це послуга, що відповідає потребам замовника. Якість обслуговування розглядається як важлива складова діяльності. Управління якістю є дія, що контролюється перевізником, спрямована на відповідність якості встановленим стандартам.